

THĂM PÁC BÓ

Nước từ gốc đá chảy tuôn
Suối xanh ngăn ngắt một nguồn vô biên
Xuôi xa rồi lại trào lên
Cây thài là tía mọc bên đá ghềnh.

Một vùng thuần khiết non xanh
Như mang ánh mắt tinh anh Bác Hồ.
Hãy còn bàn đá nhấp nhô
Bác ngồi dịch sử, nghĩ cho muôn đời⁽¹⁾

Rau măng cháo bẹ dâng Người,
Ngày ra bờ suối, tối thời vào hang.
Nơi đây Bác vạch đường quang
Mở ra sông núi, gồm sang biển trời.

Cải xoong dưới suối đậm tươi
Xuống làng mái ngói điểm vui các nhà.
Thăm hang trước, nhớ ngày xa
Bác trồng khóm trúc nay đà xanh um⁽²⁾

XUÂN DIỆU (10-1964)

(1) Hồi ở Pác Bó, Hồ chủ tịch đã dịch cuốn *Lịch sử Đảng Cộng Sản Liên Xô* ra Tiếng Việt, làm tài liệu học tập cho cán bộ cách mạng.

(2) Dưới núi, nước phía bên Tuyên Quang chảy sang bên này (Cao Bằng) như từ trong đá chảy ra. Tháng Mười, đồng bào trồng cải xoong. Ngày 20/2/1961, sau hai mươi năm, Bác về thăm lại Pác Bó, có trồng một khóm trúc làm kỷ niệm.